

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417204329
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6417204329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobkyne I. R., narodenej XX. XX.XXXX, s trvalým pobytom W. č. XX, XXX XX U. U., právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie sumy 576,74 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5Csp/50/2017-77 z 18. októbra 2017 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 576,74 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne počítaným od 05. 05. 2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok), p o t v r d z u j e.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 18. 10. 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 576,74 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne počítaným od 05. 05. 2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok) a žalobu žalobkyne čo do zvyšku zamietol (druhý výrok).O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobkyni priznáva náhradu trov konania v pomere 100% trov konania (tretí výrok).

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 576,74 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne počítaným od 24. 03. 2017 do zaplatenia.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 2, § 3 ods. 1, § 34, § 43, § 43a ods. 1, § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmlúv (ďalej aj „Zákon o spotrebiteľských úveroch,“ resp. „ZoSÚ,“ event. „zákon č.129/2010 Z.z.“),§ 497 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“), § 451 ods. 1, 2 OZ.

V súvislosti s námietkou miestnej nepríslušnosti uplatnenej žalovaným súd prvej inštancie konštatoval, že je daná miestna príslušnosť Okresného súdu v Žiari nad Hronom v zmysle ustanovenia § 19 písm. d/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), pretože žalobkyňa využila právo voľby miestnej príslušnosti a došlo tým k založeniu miestnej príslušnosti Okresného súdu v Žiari nad Hronom.

I keď zmluvy o revolvingovom úvere predstavujú tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) ObZ), predmetné zmluvy sú súčasne spotrebiteľskými zmluvami a na žalobkyňu je potrebné

hľadieť ako na spotrebiteľa, ktorá pri ich uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a žalovaný bol dodávateľom, t.j. osobou, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Teda na právny vzťah založený zmluvami o revolvingovom úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. OZ). Podľa názoru súdu prvej inštancie uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Uzatvorené zmluvy súd prvej inštancie podriadil aj pod právny režim Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázať, že žalobkyňa potrebovala peňažné prostriedky a o možnosti takéhoto úveru sa dozvedela od kamarátky. Peniaze potrebovala do domácnosti. Navštívila kanceláriu v F. T., kde požiadala o úver. Uviedla, že mala záujem o úver, nič iné nechcela. Z výpovede žalobkyne prvoinštančný súd zistil, že obidve zmluvy podpisovala v jeden deň dňa 06. 11. 2014. Obchodný zástupca vyplnil bod 5. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere, pričom žalobkyňa zmluvy podpísala. V tom čase údaje pod bodom 6. vypísané neboli. Obchodný zástupca následne zmluvy zobral a žalobkyni potom boli doručené zmluvy poštou, kde už bol vypísaný bod 6. a zmluvy boli podpísané žalovaným. Takýmto spôsobom boli vyplnené obidve zmluvy, ktoré sú predmetom sporu. Žalobkyni ani v jednom prípade neboli poukázané peňažné prostriedky vo výške uvádzaného úveru v zmluvách, pretože pri každej zmluve jej bol vopred zrazený poplatok. Žalobkyňa nemala záujem uzavrieť Dohodu o poskytnutí služby, za ktorú by platila poplatok. Obchodný zástupca jej povedal, že to má podpísať, pretože je to potrebné k zmluvám. Nevedela, že podpísaním týchto Dohôd by jej vznikla povinnosť platiť za službu. Tiež nevedela (a nebola to ani upozornená), že výška splátky úveru bude tvorená aj časťou výšky odplaty za Dohodu o poskytovaní služieb. Obchodný zástupca jej nevysvetlil, ani aké prípadné služby na základe uvedených dohôd by jej mal žalovaný poskytovať. Uvedené Dohody podpisovala rovnakým spôsobom ako zmluvy. Žalobkyňa pri uzatváraní zmlúv nemala vedomosť o tom, že úver jej nebude vyplatený celý, ale len vo výške po zrazení poplatku za službu odklad splatnosti splátok. To, že žalovaný pri uzavretí zmlúv zrazil žalobkyni poplatok a že jej reálne vyplatil sumu o to nižšiu, žalovaný nenamietal. Takáto prax žalovaného je okresnému súdu známa aj z mnohých iných súdnych konaní.

Zo Žiadosti o poskytnutí revolvingového úveru/ Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa ju podpísala dňa 06. 11. 2014, kedy boli vyplnené aj údaje v bode 5. a to : poskytnutá čiastka úveru 1500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 47,43 Eur, mesačná platba (splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) 81,99 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník musí zaplatiť 2.142,06 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 26,17 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 %, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150,- Eur. Z výpovede žalobkyni vyplynulo, že mala záujem len o poskytnutie úveru, nie revolvingu. Žalovaný vyplnil údaje v bode 6. Zmluvy a túto aj podpísal dňa 11. 11. 2014. V bode 6. sú uvedené údaje o chválenom úvere: poskytnutá čiastka úveru 1500,-, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka 47,43 Eur, mesačná platba (splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) 81,99 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.142,06 Eur, RPMN za úver 26,07 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná RPMN 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.142,06 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 26,07%, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 %, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150,- Eur. Následne zo strany žalobkyne už k akceptácii nedošlo. Nemala možnosť namietat alebo nesúhlasiť s údajmi, ktoré následne doplnil žalovaný v bode 6 a ktoré sú odlišné od údajov v bode 5., čo sa týka RPMN za úver a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu. Napriek údaju o schválenej výške úveru 1500,- Eur, bolo žalobkyni reálne vyplatených len 1.350,- Eur, pretože jej žalovaný zrazil sumu 150,- Eur. Žalobkyňa zaplatila spolu sumu 1.514,97 Eur.

Zo Žiadosti o poskytnutí revolvingového úveru/ Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa ju podpísala dňa 06. 11. 2014, kedy boli vyplnené aj údaje v bode 5. a to : poskytnutá čiastka úveru 1500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 47,43 Eur, mesačná platba (splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) 81,99 Eur celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.142,06 Eur, predpokladaná RPMN 26,17 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná RPMN 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, dlžník musí zaplatiť 2.142,06 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 26,17 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 %, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150,- Eur. Z výpovede žalobkyne vyplynulo, že mala záujem len o poskytnutie úveru, nie revolvingu. Žalovaný vyplnil údaje v bode 6. Zmluvy a túto aj podpísal dňa 11. 11. 2014. V bode 6. sú uvedené údaje o chválenom úvere: poskytnutá čiastka úveru 1500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka 47,43 Eur, mesačná platba (splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) 81,99 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.142,06 Eur, RPMN za úver 26,07 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná RPMN 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.142,06 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 26,07 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08%, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150,- Eur. Následne zo strany žalobkyne už k akceptácii nedošlo. Nemala možnosť namietat' alebo nesúhlasit' s údajmi, ktoré následne doplnil žalovaný v bode 6 a ktoré sú odlišné od údajov v bode 5., čo sa týka RPMN za úver a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu. Napriek údaju o schválenej výške úveru 1500,- Eur, bolo žalobkyňi reálne vyplatených len 1.350,- Eur, pretože jej žalovaný vrazil sumu 150,- Eur. Žalobkyňa zaplatila spolu sumu 1.487,79 Eur.

V oboch prípadoch žalovaný do formulára zmlúv dopísal iné údaje. V návrhoch na uzavretie zmlúv (bod 5. Údaje o požadovanom revolvingovom úvere) je uvedená predpokladaná RPMN za úver vo výške 26,17 %. Žalobkyňa, ktorá bola s týmto oboznámená, zmluvy podpísala dňa 06. 11. 2014. Následne však žalovaný schválil úver s inou RPMN za úver (bod 6. Údaj o schválenom revolvingovom úvere), kedy uviedol RPMN za úver vo výške 26,07 % a zmluvy aj podpísal. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prípade doplňovania údajov do znenia zmlúv alebo uvedenia iných údajov (v inej hodnote) sa jedná o zmenu návrhu (44 ods.2 OZ), ktorý mala žalobkyňa prijať a keďže zákon vyžaduje pod sankciou neplatnosti v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere písomnú formu zmluvy, žalobkyňa mala formulár opäť opatrit' svojim podpisom a následne rovnopis doručiť do dispozície žalovaného. V danom prípade však tento postup nebol súdu prvej inštancie preukázaný, zmluvy tak nemajú zákonom vyžadovanú písomnú formu, a teda sú neplatné.

Pretože obe zmluvy nemajú zákonom predpísanú formu, čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods.1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch).

Súd prvej inštancie konštatoval, že i v prípade, ak by zmluvy spĺňali požiadavku písomnej formy, súd prvej inštancie by musel úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluvy nespĺňajú obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. o spotrebiteľských úveroch. Zmluvy neobsahujú adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ), neobsahujú dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), termín konečnej splatnosti musí byť uvedený konkrétnym dátumom.

Z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že mala záujem len o klasický úver a nie o revolving. Zmluvy neobsahujú ani výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods.2 písm. k/ ZoSÚ). Uvedená je len celková suma splátok (42 x 47,43 Eur, resp. 42 x 81,99 Eur, ak bude uzavretá Dohoda o poskytovaní služieb) bez bližšej špecifikácie aká časť splátky bude použitá na zaplatenie istiny, úroku (resp. poplatky žalobcu) a ďalšie poplatky. Zo zmlúv spotrebiteľovi nie je zrejmé ani to, kedy sú splátky úveru splatné. Zo zmluvy nevyplýva ani to, akým spôsobom má spotrebiteľ úver čerpať (§ 9 ods.2 písm.g/ ZoSÚ). Vzhľadom na to, že zmluvy neobsahujú obligatórne náležitosti, sú bezúročné a bez poplatkov (§ 11 ods.1 písm.b/ ZoSÚ).

Aj keď niektoré náležitosti sú uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru zo dňa 11. 11. 2014 (v oboch prípadoch), podpísané len žalovaným, súd prvej inštancie poukázal na to, že uvedená listina nie je žalobkyňou podpísaná, z jej výpovedi vyplynulo, že jej uvedené listiny (Oznámenia veriteľa o schválení úveru) boli doručené až spolu so Zmluvami, podpísanými žalovaným, a teda s Oznámením nebola a ani nemohla byť oboznámená dňa 06. 11. 2014, keď podpisovala zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie Oznámenie veriteľa o schválení úveru nie je súčasťou úverových zmlúv, ani naň úverové zmluvy neodkazujú. Oznámenie bolo vyhotovené neskôr (ako žalobkyňa podpísala zmluvu) a nemožno ho považovať za odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami. Z toho dôvodu písomnosť dodatočne vyhotovenú žalovaným nemožno považovať za súčasť zmluvných podmienok dohodnutých v úverovej zmluve, ale za nový návrh, ktorý už však žalobkyňa, spotrebiteľka

nepodpísala. Podľa názoru prvoinštančného súdu obligatórne náležitosti zmluvy musia byť uvedené v zmluve samotnej.

Strany sporu uzavreli dňa 11. 11. 2017 aj Dohody o poskytovaní služieb k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX aj k č. XXXXXXXXXXXX. Žalobkyňa uvedené listiny podpísala dňa 06. 11. 2014, čiže v rovnaký deň ako Zmluvy o revolvingovom úvere. V zmysle uvedených Dohôd - dohoda upravuje podmienky poskytovania služieb k uzavretým Zmluvám o revolvingovom úvere a povinnosť dlžníka uhradiť odplatu. Definícia služieb je uvedená v článku II. V Dohode je upravená výška odplaty mesačne vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku a poskytnutie úveru. Z výpovede žalobkyne vyplynulo, že nemala záujem o takého odplatné poskytovanie služieb žalovaným. Obchodný zástupca ju pri uzavieraní zmlúv o poskytnutí revolvingu informoval, že je to potrebné k uvedeným zmluvám. Súd prvej inštalcie posúdil Dohody o poskytovaní služieb ako uzavreté v rozpore s dobrými mravmi, pretože na ich základe boli žalobkyni, spotrebiteľke, vnútené služby, o ktoré vôbec nežiadala. Veriteľ totiž zinkasuje poplatok za službu, ktorú možno spotrebiteľovi v budúcnosti ani neposkytne. Dohody o poskytovaní služieb boli uzavreté v tej istý deň a pod tým istým číslom ako Zmluvy o revolvingovom úvere a hoci boli uzavreté na samostatnej listine, ako samostatný právny úkon, to ešte neodôvodňuje záver, že tieto Dohody boli individuálne dohodnuté, v takom slova zmysle, že svedčia o slobodnej vôli dlžníka pristúpiť na takého osobitné zmluvné podmienky. Dohody o poskytnutí služieb majú povahu formulára, čo vyplýva aj z toho, že boli uzavreté s rovnakým obsahom (obe Dohody). Dohody boli predložené žalobkyni na podpis naraz so zmluvami, a preto uvedené okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvného vzťahu nemožno zneužívať k záverom o individuálnom vyjednaní. Tvrdenie o tom, že žalobkyňa uvedené Dohody nemusela uzavrieť (neboli podmienkou pre uzavretie zmluvy o úvere) je iluzórne. Žalobkyni boli Dohody predložené k podpisu pri uzavieraní zmlúv o úvere, pričom obchodný zástupca ju informoval o tom, že je to potrebné podpísať k zmluvám o úvere. Súd prvej inštalcie poukázal na to, že výška splátky úveru bola v zmluvách uvedená vo výške 47,43 Eur a výška splátky s platbou podľa Dohody vo výške 81,99 Eur.

Žalobkyňa zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX reálne čerpala sumu 1.350,- Eur, mala zaplatiť celkovú výšku úveru 3.593,58 Eur (2.142,06 Eur plus 1.451,52 Eur ako určil žalovaný v Oznámení). Žalovaný mailovým podaním oznámil žalobkyni dňa 04. 07. 2016, že z uvedenej zmluvy je zostatok k úhrade vo výške 2.105,79 Eur, z toho vyplýva, že žalobkyňa zaplatila sumu 1.487,79 Eur. Navyiac zaplatila o 137,79 Eur (1.487,79 Eur mínus 1.350,- Eur). Žalobkyňa zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX reálne čerpala sumu 1.350,- Eur, mala zaplatiť celkovú výšku úveru 3.593,58 Eur (2.142,06 Eur plus 1.451,52 Eur ako určil žalovaný v Oznámení). Žalovaný mailovým podaním oznámil žalobkyni dňa 04. 07. 2016, že z uvedenej zmluvy je zostatok k úhrade vo výške 2.078,61 Eur, z toho vyplýva, že zaplatila sumu 1.514,97 Eur. Navyiac zaplatila o 164,97 Eur (1.514,97 Eur mínus 1.350,- Eur). Z predloženého výpisu z účtu žalobkyne vyplynulo, že zaplatila sumu: dňa 12. 01. 2017- 2x po 25,- Eur, dňa 12. 12. 2016 - 2x po 25,- Eur, dňa 04. 11. 2016 - 2x po 25,- Eur, dňa 12. 10. 2016- 2x po 25,- Eur, dňa 12. 09. 2016 - 2x po 36,99 Eur. Spolu sumu 273,98 Eur, ktorú žiadala tiež započítať. Z uvedeného výpisu vyplývajú aj ďalšie platby a to dňa 01. 08. 2016 2x po 30,- Eur, ktoré však žalobkyňa nežiadala započítať. Žalobkyni žalovaný reálne poskytol úver vo výške 2.700,- Eur (2x po 1.350,- Eur). Žalobkyňa zaplatila spolu navyiac 576,74 Eur (137,79 Eur plus 164,97 Eur plus 273,97 Eur). Žalobkyni tak vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 576,74 Eur, preto súd prvej inštalcie v tejto časti považoval žalobu za dôvodnú a vyhovel jej. Žalovaný sa s plnením dostal do omeškania, a preto žalobkyni vzniklo aj právo na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., účinného od 01. 02. 2013. Súd prvej inštalcie priznal žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 576,74 Eur (z dôvodne uplatnenej a priznanej sumy). Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania od 24. 03. 2017. Žalobkyňa súdu prvej inštalcie predložila „Výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia“ zo dňa 21. 03. 2017 adresovanú žalovanému, avšak nepreukázala doručenie (ani odoslanie) uvedenej výzvy žalovanému. Vzhľadom na to súd prvej inštalcie žalobkyni priznal úrok z omeškania od 05. 5.2017 (počnúc dňom nasledujúcim po doručení žaloby súdom žalovanému) a čo do zvyšku uplatneného úroku jej žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd prvej inštalcie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, neúspech mala len v nepatrnej časti úroku z omeškania, preto jej súd prvej inštalcie priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštalcie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

2. Žalovaný podal formálne odvolanie do celého rozsudku prvoinštančného súdu, avšak z jeho obsahu vyplýva, že de facto podal odvolanie do výroku, ktorým mu súd prvej inštalcie uložil povinnosť zaplatiť

sumu 576,74 Eur s príslušenstvom (prvý výrok) a do závislého výroku o trovách konania (tretí výrok). Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvoinštančného súdu a žalobu zamietol v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP.

Uviedol, že zákon č. 129/2010 Z.z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o „RPMN“ bude dohodnutý. Ak má byť údaj o RPMN podľa zákona určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich danom čase. Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojim textom, ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 129/2010 Z.z., pretože takto určená RPMN by nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z..

Ak teda súd prvej inštancie dospel k tomu, že k neuzavretiu zmluvy došlo z dôvodu rozdielnych údajov RPMN, potom ide o nesprávny, vecne nedôvodný a nezákonný záver.

Ďalej napadol aj alternatívne formulované závery súdu prvej inštancie pre prípad, že by bola dodržaná písomná forma zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorých by bol úver bezúročný, pretože zmluve chýba údaj o adrese, kde sa môže uplatniť reklamácia alebo sťažnosť, ďalej že zmluva neobsahuje je dobu trvania a termín konečnej splatnosti a údaj o výške, počte a termínoch splatnosti splátok.

Každá úverová zmluva uzavretá medzi sporovými stranami bola tvorená ustanoveniami na listine označenej ako zmluva o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami a oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru i dlžníkovi, a teda je splnená zákonná požiadavka. Určenie konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedené dvomi spôsobmi, a to: určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok; spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Uviedol, že údaj o dobe trvania zmluvy je uvedený v článku 9. ods. 9.1. Adresa veriteľa, na ktorej je možné uplatniť sťažnosť je uvedená na prvej strane zmluvy. Údaj o spôsobe čerpania sa uvádza v článku 2., ods. 2.3 zmluvných dojednaní. Podľa jeho názoru závislý výrok o trovách konania je nesprávny a nezákonný.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

Obligatórne údaje v úverovej zmluve (v bode 6) boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy z jej strany, pričom niektoré údaje doplnené do bodu 6 sa líšia od údajov obsiahnutých v bode 5 úverovej zmluvy. Uviedla, že v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 OZ sa prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny považuje za nový návrh.

Zmluvy o úvere neobsahujú viacero obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak ako si to vyžaduje § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože tieto nie sú uvedené priamo v zmluvách, čo zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Sankcia bezúročnosti za absenciu náležitostí vyžadovaných Zákomom o spotrebiteľských úveroch v úverových zmluvách je primeraná a teda legislatíva SRv tomto smere je súladná s právom EÚ. Zároveň poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15.

Po zaslaní žiadosti o poskytnutie revolvingových úverov bola žiadosť doplnená o údaje v bode 6. a takisto došlo k zmene niektorých údajov (napr. hodnoty RPMN). Práve toto doplnenie údajov do bodu 6 zmluvy považuje za prijatie návrhu s dodatkami, ktoré sa považuje za nový návrh v zmysle § 44 ods. 2 OZ. Keďže došlo k novým návrhom na uzavretie zmluvy (tým, že návrh na uzavretie zmluvy bol doplnený a zmenený), nemohlo tak dôjsť k platnému uzavretiu úverových zmlúv, pretože zmena návrhu považovaná za nový návrh nebola druhou zmluvnou stranou prijatá. Zdôraznila, že údaj o konečnej splatnosti úveru je esenciálnou náležitosťou úverovej zmluvy a musí byť uvedený v samotnej zmluve o úvere a nestačí, aby tento údaj bol uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, preto sú úverové zmluvy sú bezúročné a bezpoplatkové.

Ďalej poukázala na princíp právnej istoty, ktorý je jedným z atribútov civilného sporového konania a právneho štátu (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5ECdo/192/2014, sp. zn. 6MCdo/9/2012 z 16. 01. 2013).

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku (prvý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

7. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

8. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalovaného odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred okresným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

9. Zmluva je dvojstranný úkon, ktorý vzniká na základe dvoch vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle dvoch strán. Pri uzatváraní zmlúv platí zmluvná voľnosť. Zmluvná voľnosť sa týka jednak možnosti výberu určitého typu zmluvy a jednak tvorby obsahu. To znamená, že účastníci si tvoria obsah zmluvy sami. Obsah zmluvy však nesmie byť v rozpore s kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pretože by takéto dojednania boli neplatné. Spravidla stačí k uzavretiu zmluvy konsenz oboch účastníkov zmluvy. Tak je to u tzv. konsenzuálnych zmlúv (u vôľových úkonov). Niektoré zmluvy sú však v Občianskom zákonníku konštruované tak, že k platnosti zmluvy sa vyžaduje okrem konsenzu aj určitý reálny úkon. Ide o tzv. reálne zmluvy.

10. Návrhom na uzavretie zmluvy (oferta) v zmysle § 43a OZ rozumieme prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je adresovaný jednej alebo viacerým určitým (individuálne určeným) osobám a prejav ktorého je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Pre posúdenia okamihu vzniku zmluvy, resp. vôbec jej uzavretie, je veľmi dôležitý právny úkon prijatia návrhu zmluvy. Prijatím návrhu je včas urobený prejav vôle osoby, ktorej bol návrh určený, že súhlasí s návrhom zmluvy bez výhrad dodatkov obmedzení alebo iných zmien. Takýto úkon je účinný a vyvoláva právne následky okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s návrhom (a s jeho obsahom) dôjde navrhovateľovi. To je zároveň okamih, kedy možno hovoriť o tom, že zmluva bola uzavretá. Z uvedeného vyplýva aby právny úkon prijatia návrhu sa stal perfektným: a/ musí byť urobený osobou, ktorej bol určený (oprávnenou konať za druhého účastníka zmluvy), b/ musí byť urobený včas, c/ nesmie obsahovať žiadne doplnky, obmedzenia, resp. výhrady či iné zmeny, d/ musí byť účinný a musí dôjsť navrhovateľovi. Zákon požaduje aktívne konanie subjektu. Mlčanie alebo nečinnosť sami osebe neznamenajú prijatie návrhu. Pokiaľ by jedna z uvedených podmienok (a/ - d/) nebola splnená, nemohlo by dôjsť k uzavretiu zmluvy. Je veľmi dôležité, aby akceptant, ktorý prijíma návrh neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo výhrady. Takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu, a zároveň by to bol nový návrh, resp. protinávrh. K uzavretiu zmluvy by v danom prípade mohlo dôjsť iba vtedy, ak by pôvodný navrhovateľ (teraz ako akceptant) prijal nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant (teraz navrhovateľ) podľa presne určených pravidiel na prijatie návrhu. Aby bola zmluva uzavretá, musí byť úplná zhoda oboch strán v otázke obsahu zmluvy.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že údaje o požadovaných revolvingových úveroch (bod 5. žiadosti) sú odlišné od údajov o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. žiadosti), a to konkrétne v údají týkajúcom sa RPMN za úver (v bode 5 je uvedená hodnota 26,17 % a v bode 6 hodnota 26,07 %).

12. Podľa názoru odvolacieho súdu zmeniť výšku RPMN úveru bez toho, aby to neznamenal odmietnutie návrhu akceptantom a zároveň aby to nebol nový návrh, resp. protinávrh, nie je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 OZ možné. Údaje o schválenom úvere žalovaným v čase, kedy zmluvu o revolvingovom úvere podpisovala žalobkyňa, totiž neboli obsahom zmluvy, preto ich žalobkyňa nemohla písomne akceptovať.

13. Ako bolo uvedené, zmenené údaje, ktoré boli obsahom bodu 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere smerované žalovaným žalobkyňi, predstavovali nový návrh na uzatvorenie zmluvy a v konaní nebolo preukázané, že žalobkyňa takýto návrh akceptovala.

14. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že Zmluvy o revolvingovom úvere v rozpore so zákonom nemajú písomnú formu, hoci v zmysle kogentného ustanovenia § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, čo Zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ).

15. Pretože prvoinštančný súd posúdil zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako bezúročné a bezpoplatkové z titulu absencie písomnej formy, postupoval v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedený dôvod odvolací súd považuje ďalšie závery prvoinštančného súdu uvedené v odôvodnení rozhodnutia, ohľadne absencie ďalších obligatórnych náležitostí, v dôsledku ktorých by bolo potrebné úvery považovať za bez úrokov a bez poplatkov, ak by zmluvy mali písomnú formu, za nadbytočné.

16. V súvislosti s odvolacími argumentami žalovaného odvolací súd dodáva, že z obsahu Zmlúv o revolvingovom úvere absentujú i ďalšie obligatórne údaje (napr. konkrétny údaj o termíne splátok istiny, resp. úrokov a iných poplatkov, termín konečnej splatnosti zmluvy, dobu trvania zmluvy), pričom jednostranné právne úkony žalovaného (Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) nie sú spôsobilé konvalidovať absenciu dohôd účastníkov zmlúv o spotrebiteľskom úvere (dvojstranných právnych úkonov) ohľadne obligatórnych náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere, a preto ak súd prvej inštancie neprihliadol na obsah jednostranných právnych úkonov žalovaného, postupoval správne.

17. Súd prvej inštancie správne posúdil nárok žalobkyne v zmysle ustanovení § 451 a nasl. OZ o bezdôvodnom obohatení, pretože povinnosťou žalovaného bolo vydať majetkový prospech získaný od žalobkyne bez právneho dôvodu vo výške 576,74 Eur vrátane jeho príslušenstva.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný podľa ustanovenia § 379, § 380 CSP. Nakoľko žalovaný výšku úroku z omeškania, resp. dobu omeškania nenamietal, preto sa odvolací súd s priznaným úrokom z omeškania nezaoberal.

19. Vzhľadom na uvedené odvolaciu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (I. výrok) potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP) vrátane závislého výroku o trovách konania (III. výrok), ktorý v zmysle aplikovanej zásady úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP považuje taktiež za správny.

20. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu (druhý výrok) zostal nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

21. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalobkyňa, preto jej podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).